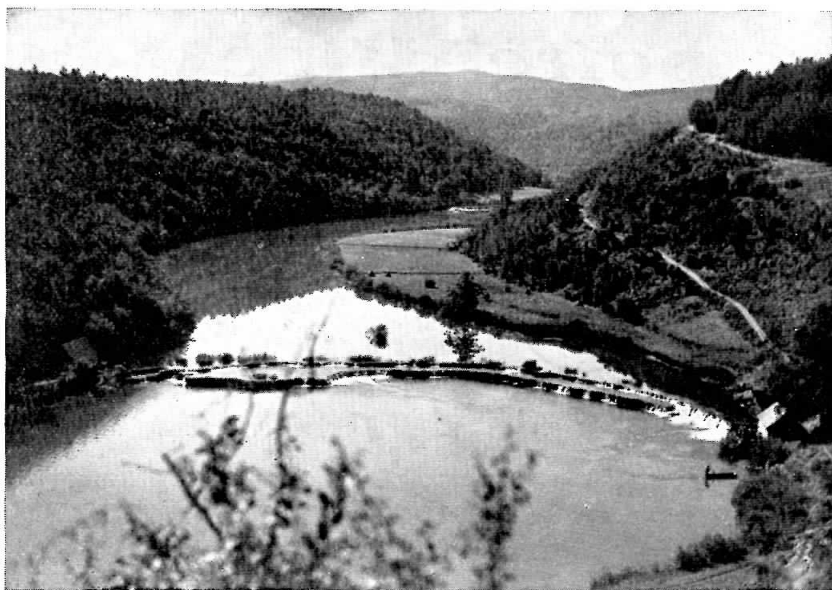
POŠTARINA PLAĆENA U GOTOVOM

RIBARSKI VJESNIK

MREŽNICA (OPIS SLIKE NA STRANI 19.)

BROJ 5 i 6

1934

RIBARSKI VJESNIK

GLASILO ZAGREBAČKOG RIBARSKOG DRUŠTVA

Ribarski vjesnik izlazi svaki drugi mjesec. — Godišnja mu je pretplata D 30'—. — Oglasi po posebnom cjeniku. — Novac se šalje na blagajnika Rudolfa Vidovića, Zagreb, Ilica broj 57. — Rukopisi i sva pisma za Ribarski vjesnik, šalju se na adresu urednika: Zdravko Taler, Zagreb, Erdedijeva ulica broj 1/I. — Rukopisi se ne vraćaju

GODINA XII ZAGREB, SVIBANJ-LIPANJ 1934 BROJ 5 i 6

KOSTA POPOVIĆ OGULIN.

Ogulin kao središte ribarskog sporta u Jugoslaviji.*)

Ogulin je gradić u zapadnom kraju Jugoslavije, na željezničkoj pruzi Beograd—Zagreb—Sušak. Udaljen je od Zagreba 2 sata, a od Sušaka 3 sata vožnje brzim vozom.

Ako možemo Jugoslaviju nazvati jednim muzejom prirodnih ljepota, onda je Ogulin sa sportsko-ribarskog gledišta sigurno divan biser u tom muzeju. U njegovoj okolini ima nekoliko rijeka i potoka bogatih ribom. Na nekih 150 km. ovih voda ima u velikom broju gotovo netaknutih mjesta gdje sportski ribar može da nađe sjajne prilike za uspješan ribolov.

Oko Ogulina živi siromašan, ali pošten, valjan i gostoljubiv narod tako, da je sigurnost turista potpuna i bez suradnje inače susretljivih vlasti. U Ogulinu postoji sportsko ribarsko društvo (Društvo ogulinskih sportskih ribara), koji je uzelo sebi zadaću da ribe ne samo lovi, nego čuva i gaji, a također i da podiže promet stranaca a stranim sportskim ribarima daje prilike za ribolov.

U mjestu su skromni, ali dobri hoteli (Hotel Plitvice, Hotel Frankopan) u kojima sportski ribari dobiju jevtinu hranu i stan.

Sve ove okolnosti primamljuju i strance, jer im pružaju ugodan boravak.

O samim vodama valja reći neke karakteristike: Ogulin leži na jednom geološki vrlo zanimljivom terenu t. zv. kršu (krasu) u kojem se nalazi mnogo špilja. Obilje šuma podržaje bogatstvo vode, a kada snijeg

*) Donosimo članak zaslužnog tajnika D. O. S. R. g. Koste Popovića pod naslovom: „Ogulinsko središte ribarskog sporta u Jugoslaviji."

Članak je informativno propagandne naravi a pisan je po traženju nekih engleskih turista i sportskih ribara, koji su se ovoga proljeća zadržavali u Ogulinu na ribarenju. — Članak je za jedan ugledni engleski dnevnik preveden na engleski jezik. Uz članak dodao je pisac skicu o sklopu ogulinskih voda sa legendom.

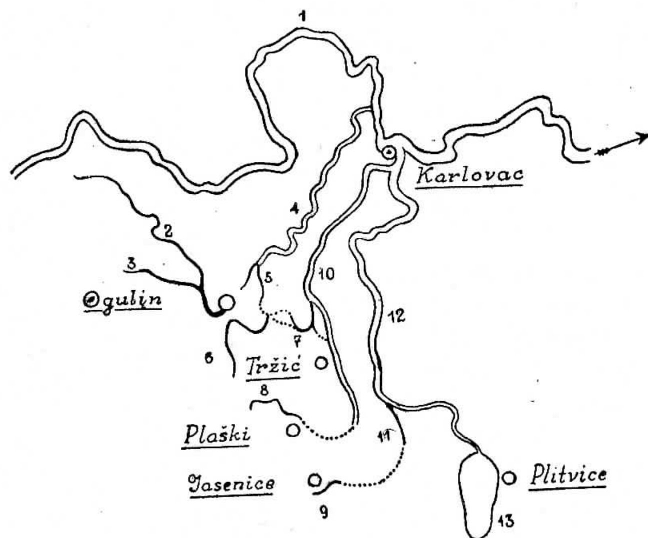
G. Popović je najpripravnije ustupio taj članak za naš „Ribarski vjesnik", a mi smo uvjereni, da će i u stranom svijetu a i kod kuće pobuditi interes sportskih ribara i turista za naše vode i ribarenje na njima. N. K.

kopni ne može sva voda da otiče rijekama, već se gubi u raznim podzemnim šupljinama i bazenima. Sve ogulinske vode su t. zv. ponornice, koje nestaju pod zemlju da se katkada opet pojave na površinu poslije podzemnog toka od više kilometara. Ribe također zalaze u podzemne tokove odakle opet s vodom izlaze. U podzemnim dijelovima rijeka imaju ribe sigurno boravište i za ovdašnju pastrvu tvrde da je sačuvana zbog toga u drevnoj posebnoj formi. Kao dokaz da ribe ovdje žive i pod zemljom služe one vode, koje za duge suše sasvim presahnu, ali čim za vrijeme kiša voda ispod zemlje opet prodre, nađu se u rijeci krupne ribe.

Na skici su ucrtane sve ogulinske vode. Putevi su namjerno izostavljeni da bi skica bila preglednija, ali prirodno je da postoje putevi koji vode na sve ucrtane rijeke i potoke i omogućuju pristup autom. Tačkama označeni dijelovi rijeka pokazuju približno podzemne tokove i vezu među pojedinim vodama. Uz svaku rijeku ili potok u legendi su navedene ribe, koje žive u tim vodama pa će lako svaki sportski ribar da sebi stvori sliku što može u našim vodama da nađe.

Neka ovaj prikaz potakne mnoge sportske drugove da posjete naše vode, jer mogu očekivati prijateljsku i drugarsku pomoć.

Skica ogulinskih voda.

Tumač: Vode broj 1, 11, 12 i 13 ne pripadaju Društvu ogulinskih sportskih ribara. Kod svih ostalih voda navedene su vrste riba, koje u njima žive, osim onih što za sport nemaju vrijednosti.

1 = Kupa
2 = Dobra (pastrva, klen)
3 = Vitunjčica (pastrva)

4 = Velika Dobra (pastrva, mladica-glavatica, lipan, klen, podust, mrena)
5 = Bistrac (pastrva, lipan)
6 = Mrežnica Ogulinska (pastrva)
7 = Tounjčica i Rudnica (pastrva, klen, platica, klija, podust)
8 = Dretulja (pastrva)
9 = Jasenica (pastrva)
10 = Mrežnica Primišljanska (pastrva, klen, mrena, štuka i som)
11 = Slunjčica
12 = Korana
13 = Plitvička Jezera.

Dr. VILIM MRŠIĆ, ZAGREB.

Riblje bolesti

Uvod.

Nauka o ribljim bolestima ili patologija riba je u zadnje vrijeme jako napredovala. Uvidjelo se naime, da je racionalno gospodarstveno ribogojstvo, i ribnjačarstvo uopće, samo onda moguće, ako poznajemo ne samo najbolji postupak rasplođivanja, uzgajanja, hranjenja, otpremanja, nasađivanja i lova riba, nego i različite opasnosti, koje ugrožavaju život i zdravlje naših riba, bilo u formi nepodesnih životnih prilika, bilo kao parasiti ili pak kao bolesti, čiji je uzrok još nepoznat ili sumnjiv. Poznavanje tih štetnih faktora nije dakle od važnosti samo za veterinara i tržnog nadzornika nego jednako tako i za ribogojca, ribarskog obrtnika kao i za sportska ribarska društva, koja su zbog racionalnog nasađivanja njihovih revira većinom prisiljena, da sama uzgajaju mlađ plemenitih riba.

Laik većinom misli, da ribama, naročito u svježoj čistoj vodi ne prijeti mnogo opasnost oboljenja, jer i poslovica kaže: »zdrav kao riba u vodi«. Ali tome na žalost nije tako, nego je baš protivno istina.

Voda je za širenje uzročnika bolesti mnogo podesniji medij, nego uzduh, pogotovo pogoduje prelazu parazita od jednog nosioca na drugoga. K tome još pridolazi, da se sastav vode pod bilo kakvim utjecajima lakše mijenja nego uzduh, što onda može štetno djelovati na vodene životinje, naročito ribe, koje su prema takvim promjenama jako osjetljive.

U ribogojilištima pak još i umjetne prilike olakšavaju širenje bolesti. Ribe se nalaze u ribnjacima u mnogo većem broju nego u prirodi. Većinom se drži u pojedinim ribnjacima samo ribe iste vrsti i iste klase starosti, dakle po prilici iste veličine. Bolesne ili mrtve ribe ne postanu prema tome plijen drugih većih grabežljivih riba. Sve to pogoduje na-

stajanju i širenju specifičkih zaraza. Također lov, transport, prenašanje iz jednog ribnjaka u drugi, umjetno hranjenje, zimovanje u malim ribnjacima i sav drugi postupak sa ribama, koji je u pogonu ribogojstva neophodno potreban, nije bez opasnosti po ribe, pa može tu i tamo postati uzrok ozlijedama i oboljenjima. Ribe su dakle već u prirodi izvrgnute raznim bolestima, a naročito pak pod umjetnim prilikama, pa zato nauka o bolestima riba zauzima prilično veliki opseg.

Patologija riba, razlikuje se od patologije čovjeka ili domaćih životinja u tome, što nas kod riba ne interesira toliko pojedina bolesna životinja i patološka promjena pojedinih organa, nego samo one bolesti, od kojih oboli veća množina riba, dakle zarazne bolesti, a osim toga nas zanimaju vanjski faktori, koji su štetni za život riba u opće.

Ne isplati se naime, da operiramo ili liječimo pojedinu ribu, pa zato bolesti kao što je na primjer karcinom ili sarkom kod riba nisu za nas od osobite važnosti. Razumije se, da ima kod riba i takovih bolesti i da je njihovo proučavanje interesantno za specijalistu, ali za praktičara su od važnosti samo one bolesti i oni štetni faktori, koji imaju gospodarsko značenje.

Zato je kod patologije riba u prvom redu važna dijagnoza, dakle raspoznavanje simptoma, a zatim poznavanje sredstava, koja možemo upotrebiti proti različitih bolesti. Ova sredstva se odnose većinom više na vodu, u kojoj bolesna riba živi i u kojoj se nalaze klice dotične bolesti, nego na same bolesne ribe. Bolesnoj ribi naime većinom nema više spasa. U najviše slučajeva ne možemo ništa drugo učiniti, nego da po mogućnosti zapriječimo, da se bolest dalje širi. Radi toga su kod ribljih bolesti mjere predusretanja (profilaksa) od veće važnosti nego liječenje (terapija), jer individualno liječenje kod riba u opće ne dolazi u obzir.

Razlika simptoma silom ubijenih i od bolesti uginulih riba.

Ako su u nekoj vodi ribe uginule, onda je prvo pitanje, da li je tome kriv kakav vanjski faktor ili bolest; dakle da li su ove ribe, koje su bile inače zdrave, silom uništene ili su imale nekakvu bolest od koje su s vremenom oslabile i napokon uginule.

Nije osobito teško da to dvoje razlikujemo. Ako su naime ribe silom ubijene, na primjer dinamitom ili kakvim drugim eksplozivnim sredstvom, ili ako su otrovane sa kakovom kiselinom, u kratko kada su zdrave ribe uginule radi kakove katastrofe, onda nalazimo u takovoj vodi sve mrtvo, mlade i velike ribe svih vrsti, kojih uopće imade u toj vodi; zatim ne samo ribe, nego također plankton, rake, vodene kukce, školjke, pače i vodene puževe. Osim toga je kod eksplozivnih sredstava ugibanje ograničeno na razmjerno malo mjesto. Izvan toga mjesta je sve zdravo. Kod otrovanja u tekućim vodama naći ćemo, da niz vodu ugibanje postepeno prestaje, dok se uz vodu pojačava sve do mjesta, gdje se nalazi početak i uzrok otrovanja i da je iznad toga mjesta opet sve zdravo.

Ako se pak radi o bolesti, dakle o nekoj epidemiji od koje ribe ugibaju, onda uvijek nalazimo samo ribe mrtve. Druge vodene životinje su zdrave. Pa i od riba te vode nisu sve vrste bolesne, nego samo pojedina vrst ili nekoliko srodnih vrsta, jer su epidemične riblje bolesti specifične za pojedine vrsti riba. Nikada ne obole u jednoj vodi sve vrste riba od iste bolesti, nego samo nekoje srodne vrste. Što više — često oboli samo jedna klasa starosti jedne vrsti riba, dakle ili samo mlađ, ili godišnjaci ili spolno zrele starije ribe. Prema tome već iz toga zaključujemo, da imamo posla sa epidemijom, a ne sa vanjskom katastrofom.

Drugačije je naravno u ribogojstvu, gdje se drže u pojedinim ribnjacima samo ribe iste vrsti i iste klase starosti; tamo je nešto teže odmah razlikovati, da li imamo pred sobom bolest ili katastrofu, ako ribe na jedanput u većim količinama uginu. Bolesne ribe doduše većinom ne uginu tako naglo, sve na jedanput, jednim mahom, kao kod katastrofa, nego više postepeno. Dakle je također i u ribnjacima moguće ustanoviti, dali su ribe uginule od bolesti ili od vanjskih faktora; tim više što možemo baš u ribnjacima ribe bolje kontrolirati i promatrati nego u slobodnim vodama, gdje primjetimo bolest većinom tek onda, kada je već veliki broj riba mrtav.

Ima doduše i takovih epidemija, koje se dosta podmuklo i neopaženo razvijaju, a onda jako brzo uništavaju veliku količinu riba, tako da dobijemo na prvi pogled utisak katastrofe. Većinom pak bolesna riba prije smrti najprije neko vrijeme slabi, jede malo i mršavi, dok naprotiv silom uništena riba izgleda uvijek zdrava i dobro hranjena.

To bi dakle bile razlike između posljedica katastrofe i bolesti.

(Nastavit će se.)

ZDRAVKO TALER, ZAGREB.

Dva vira — četiri mladice.

Koncem 1933 god. sam imao priliku da lovim mladice prvi puta u rijeci Savi od Podsusjeda uzvodno prema Brežicama. Široka dolina Save i ravnica daju ovdje mogućnost moćnoj riječnoj matici da se raširi pa zato na tom dijelu rijeke nema mnogo izrazitih virova i drugih podesnih mjesta, gdje bi lov na mladice davao osobite nade u uspjeh. Na gorskim rijekama, gdje su virovi izraziti, obale raznolike, a korito rijeke često zakrčeno stijenama, lov na mladice je lakši, jer se bez muke vidi gdje bi riba mogla da bude na lovu ili u skrovištu. Naprotiv na ovom dijelu Save valja loviti više na sreću, treba mnogo bacati i tražiti

gdje bi mogla mladica da bude. Ipak me slučaj poslužio pa sam ulovio jednu, iako manju, mladicu.

Prigodom lova osobito mi je smetalo što Sava nije bistra i nema one ugodne i lijepe boje gorskih voda, kakvu je nekada imala. Sada je Sava ljeti i zimi, za suhog kao i za kišnog vremena jednako crna i mutna od ugljena i ugljene prašine iz trbovljanskih ugljenika.

Prirodno je, da su na ovakvoj crnoj Savi oživjele u mom sjećanju mnogobrojne uspomene sa raznih rijeka, gdje sam u bistroj, zelenoj ili modroj vodi lovio i uživao videći u koritu rijeke svaki kamen, a na velikim dubinama ono zagonetno zelenilo iz kojega je katkada znala da se pojavi krupna mladica.

Od svih rijeka u kojima sam lovio mladice, smatram Drinu najizdašnijom na krupnim primjercima i vrlo ugodnom i zanimljivom rijekom za sportski ribolov. Mladice ima u Drini u cijelom toku od 330 km, ali za sportski lov su najpovoljnija mjesta od sastavaka Tare i Pive sve do ispod Višegrada do niže dvaju znamenitih bukova poznatih pod imenom »Slap«. I dalje niz Drinu bilo bi prilike za lov mladica, ali tu Drina ulazi u neprohodne klisure sve tamo do pred Bajinu Baštu. Kroz ove klisure može se proći na splavima, ali obalom nikako ne.

Trebalo je desetak godina da upoznam Drinu na njenom gornjem dijelu gdje je barem donekle pristupačna za lov i obale koliko toliko dozvoljavaju prolaz pored vode. Tu na kojih 120 km, izuzevši manje prekide u klisurama, prošao sam pješice i loveći lijevom i desnom obalom Drine. Stotine raznih uspomena u živim slikama ostalo je u sjećanju pa i danas su zadržale svu svoju privlačnu snagu. Zbog toga me Drina još uvijek neobično silno zanima i privlači pa bih želio još mnogo godina obilaziti njenim obalama sve tamo do Save, kako bi je upoznao u cijelom toku i još bolje nego dosada.

Danas ću od svih hiljada izabranih drinskih virova opisati samo dva vira i ono što sam na njima doživio.

Prvi je znameniti veliki i duboki vir kod Lađareve Stijene, nekoliko kilometara uzvodno od željezničke stanice Ustiprače. Drugi je oko dva kilometra niz vodu od Lađareve Stijene.

Početkom novembra 1925 god. došao sam iz Sarajeva na Drinu sa jednim ribarskim drugom, koga sam tada krstio imenom Jovo iako se zove Rudolf. Ime Jovo ostalo mu je zbog neke smiješne anegdote o jednom Mađaru koji je držao velike skobalje u Drini za krupne pastrve. S nama je bio i Jovin otac, koji je želio da vidi kako se izvlače mladice. U ranu zoru smo krenuli pješke iz Ustiprače cestom u pravcu Goražde i Foče. Htjeli smo da u svanuće stignemo na mjesta više Lađareve Stijene, jer je poznato da izjutra zna sreća da iznenadi lovca na mladice. Kod vira zvanog Kolovrat spustili smo se strminom sa visoke ceste na rijeku, koja ovdje cijelom maticom udara u lijevu obalu i onda se bijesno valja silnom brzinom, talasajući se i pjeneći se po cijelom viru

uokolo. Pravi Kolovrat, ali po malo i strašan tako da se čovjek odmiče od obale pod kojom klokoče silna vodena masa. Drago nam je bilo da smo Drinu zatekli bistru kao kristal. Tu smo pripravili prutove i počeli loviti, ali u deset godina nisam nikada izvukao iz toga vira nijedne mladice, a ni drugi ribari, koji bi dolazili sa mnom. Ipak sam svaki puta došao na taj vir da ga pogledam, jer mi je imponirao svojom snagom strašnog vrtloga. Događalo se da mi je na preljevu ispod toga vira polijetala pa i uzimala mladica i to uvijek samo s desne obale, ali nikada nijedne nisam izvukao. Ima opet virova gdje se gotovo uvijek makar pokaže koja mladica. Čudan je život u toj Drini!

Jovo je zaostao loveći iza mene na preljevu ispod Kolovrata, a ja sam se približio viru pod Lađarevom Stijenom. I sura stijena na suprotnoj obali i moćna Drina silno impresioniraju pa zbog toga sam svaki puta s osobitim osjećajem koračao po tom mjestu. Uz to sam znao i vidjeo da je to dobar vir za mladice pa sam udvostručio pažnju. Lijeva obala, pod mojim nogama, položitija je nego desna, na kojoj se ispriječila stijena poput impozantne i čudne palače. Kao da se kamen neviđenih dimenzija skotrljao sa obronaka brda Samobora i zakrčio Drinu. Ispod stijene je izmjerena dubina od 12 metara. Kolika mladica može da se zakloni u tolikoj dubini!?

Stao sam nasuprot stijene na kamen. Oko njega je voda nanijela nešto sitnog pijeska, ali je već metar od obale bila i dubina od metra. Imao sam na udici jednu sapaču (Barbus petenyi, potočna mrena), dugu kojih 18 cm, ali je ta jadna riba bila već godinu dana u formalinu pa je izgubila i prirodne boje.

Zamahnem prutom i sapača lijepo skupa sa dvije montirane trokuke poleti prema Lađarevoj Stijeni te padne iznad dubine. Pustio sam je da po malo tone, a ja sam trzao od vremena do vremena upravljajući kretanjem sapače, koju je vukla i struja i dubina. Izbacio sam kojih 25 metara svoga čvrstog svilenog konca pa sam ga sada opet namatao na kolo. Žalio sam da na ovako divnom mjestu moram loviti sa tom žalosnom lanjskom sapačom, ali ništa drugo kao usprkos nisam imao.

Zabacim i po drugi puta do druge obale, ali u tom trenu se pod mojim nogama nešto u vodi zakomeša a onda zamuti oblak pijeska. Veliki skobalj (podust), sigurno težak preko jednog kilograma sijevne i kako je dojurio tako je i udario o pijesak. Otkuda i kada je doletila mladica, nisam imao vremena da vidim, samo sam se skamenio od toga prizora. Videći ono komešanje i crna leđa mladice pomislio sam u prvi čas da je vidra. Nije ni čudo da je imala tamna leđa kada je boravila u mračnoj dubini pod Lađarevom Stijenom. U onoj brzini zgrabila je jadnog skobalja upravo za glavu, a on se počeo previjati da je sve bliještilo. Na njegovu pa i moju žalost to mu nije pomoglo. Mladica ga

više nije ispustila već se okrenula glavom prama dubini i lagano odnijela svoj plijen. Kakva leđa, kakva glava, te boje pa dužina!

S one strane kamena gromada Lađareve Stijene a s ove strane okamenio se ja. Između nas crno-zelena dubina, a u njoj mladica guta živoga skobalja. Takav je život u vodi.

Prirodno je, da ta mladica, imala je sigurno svojih 15 kg, nije htjela poletiti za mojom žalosnom sapačom, dok je bila zabavljena sa svojom porcijom najsvježije ribe. Približio se Jovo sa svojim ocem pa sam im u kratko opisao što sam vidio, a on je počeo da ustrajno baca svoga klijena uzduž i poprijeko Drine ne bi li namamio opet tu zvijerku da se zaleti iz dubine. Meni je bilo dosta, jer da sam imao sreće pa da je moja sapača u taj čas bila ovdje pod mojim nogama na mjesto na drugoj strani Drine, vrlo je vjerovatno da bi mladica u brzini zgrabila i nju pa se ulovila. Ovako sam doduše vidio lijep prizor, ali nisam ulovio ja, već mladica. Bio je to u ranu zoru valjda njen prvi zalogaj. Tako je i pravo jer ja sam već popio kavu kod legendarnog Pere u Ustiprači.

Dok je Jovo neumorno mahao prutom i bacao klijena tražeći mladicu, ja sam otišao oko 40 m dalje gdje struja izlazi iz dubine vira. To je preljev i tu se već nazire iz dubine šljunkovito dno. Ovakva mjesta zovu na Drini »žanj«. Na žanju mladica rado leži na dnu i vreba na plijen. Zato sam opet zavitlao svoju sapaču i bacio je posred Drine. Snaga zamaha i olovna glava povukla ju je prema dnu i u istom trenu je nešto poteglo sapaču sebi, a ja prut sebi. Osjećam, visi mladica, još ne trza, već je samo žestoko nategla konac tako, da se prut savija pa me vuče, a ja se nogama odupro o kamen. Čvrst je pouzdan prut, a čvrste i moje šake, čvrsto zateže mladica, samo se ja dosjetih da sam nedavno prekinuo nepažnjom konac pa ga sastavio opet zavezavši čvor. To je opasno mjesto na koncu između mene i mladice pa ne smijem zato da silom vučem. Tako smo mjerili snage možda pola minute, možda minutu. Viknuo sam Jovu pa je dojurio i stao sa prihvatnicom čekajući da mi pomogne izvaditi mladicu.

Svaki ribar znade, da je u takvom slučaju još daleko do mladice. Zato sam i ja bio oprezan, a Jovin otac se popeo iza mojih leđa na jednu stijenu, natakao naočale pa počeo da gleda. Imao je i šta da vidi. Mladica je, još uvijek u dubini i ne pokazujući se, počela da šeta, a napeti konac da siječe vodu. Sve četvero, ona u vodi, a nas troje na obali mislili smo isto, a to je da se ovo čudo uspješno svrši. Samo što bi njen uspjeh bio moj neuspjeh. Pod vodom je počela oštra borba. Osjećao sam kako bijesno lamata glavom, izvijajući se cijelim jakim tijelom. Takva riba, još u jakoj Drini, ima lijepu snagu. Prvi povoljan znak za mene bio je kada se približila površini pa napokon počela da juri površinom vukući što dalje od obale. Jovo me prepao, vičući da je opazio udice i da je mladica zakvačena samo malo sa strane. To je značilo da će se brzo otkinuti i uteći, ako mi ne posluži sreća.

Borba je trajala, kako je ustanovio Jovin otac, ravno pola sata. Neobičan slučaj, ali i sretan slučaj, jer sam se dobro čuvao da mladicu vučem silom. Umarao sam je lagano, puštajući da ode dalje kada bi napela svu silu i umjeće u plivanju, a privlačeći je opet oprezno namatanjem konca na kolo. Parirao sam svaki njen pokret, jer sam sada i sam vidio da se drži na udici samo sa malo kože u desnom uglu svojih zubatih ralja.

U uzbudljivoj borbi doveo sam je već par puta do obale, ali svaki puta kad bi Jovo pružio ruku sa oštrom kukom prihvatnicom, ona bi ga opazila i silom se otela opet dalje. U jednom sretnom trenu ipak ju je Jovo dokučio ali je istodobno otskočila udica iz usta mladice, koža se otrgnula iako je bila već kod nogu Jovinih. Otac Jovin kaže da sam u tom trenutku skočio kao ris i zajedno sa Jovom zgrabio mladicu da joj spriječimo da se otme. Nije mogla uteći, jer ju je Jovo dobro prihvatio čeličnom kukom pa smo je brzo uznijeli uz strmu obalu. Uspješno završena borba nas je razveselila tako, da smo sva trojica bučno pretresali pojedinosti ovog slučaja, dok je mladica, već mrtva, ležala na kamenju ispruživši se u impozantnoj dužini od 108 cm. Bila je teška 11.2 kg, a prva koju sam ja ulovio kod Lađareve Stijene. Na tom istom mjestu ulovio je i Jovo i mnogi drugi ribari krupne primjerke, što nije ni čudo, jer tu ima mladica prostran i dubok vir, dobro zaklonište u dubini pod stijenom, a bogato lovište u širokom i dugom viru. Glavno je međutim, da je to lovište za mladice vrlo podesno, jer mogu plijen uspješno da natjeruju prema obalama po preljevu i da ga lakše love nego među stijenama u vrtlogu Kolovrata.

(Nastavit će se.)

Razne ribarske vijesti.

NASAD GLAVATICA-MLADICA (Salmo hucho) Glavatica*) ta odlična vrst salmonida spušta se zimi Savom do Zagreba a ide još i dalje nizvodno. U to doba kad prestane svaki lov na našim pastrvskim vodama pruža se sportskim ribarima na Savi prilika za osobiti užitak ako dobiju tu rijetku trofeju. Što je jelen za lovca, to je glavatica za ribića.

Na žalost glavatice biva sve manje u našim vodama pa je potrebno da ju se uščuva barem u dosadašnjoj množini a dobro bi bilo da se nastoji i uvećati njezino brojno stanje. To se, osim čuvanja za vrijeme

*) Salmo hucho, njem. Der Huchen, riba iz porodice Salmonida, poznata je u nekim krajevima pod imenom glavatice, a u drugim pod imenom mladice. I druga riba iste porodice, Trutta genivittata poznata je pod imenom glavatice. Mi, za sada, u našem listu upotrebljavamo u glavnom dvostruki naziv glavatica-mladica, ukoliko pojedini pisci ne uzimaju samo naziv mladica. U tom slučaju ne može biti zamjenjivanja obje vrste. U jednom od idućih brojeva još ćemo o toj temi pisati opširnije sa željom, da čitaoci upoznaju glavne razlike između tih dvaju vrsta. (Primj. ur.)

mriještenja i u prvim godinama života, može postići samo intenzivnim nasadom naših voda mladim glavaticama.

Po primjeru slovenskih ribarskih društava počelo je i Z. R. D. na predlog potpisanog već prije dvije godine sa nasađivanjem mladih glavatica u naše vode, za sada još u vrlo čednim granicama.

Dobivanje ikre i uzgoj mladih glavatica nije tako lako kao kod pastrva, jer se odrasle mrijesne glavatice ne mogu uzgajati u ribnjacima kao pastrve. Stoga ih možemo izmrijestiti samo u divljem stanju i to tako da ih lovimo kad dolaze da se mrijeste, te da ih na licu mjesta izmrijestimo i ikru oplodimo. Ulovljene i izmriještene rasplodnjake pušta se odmah natrag u vodu, a ikra se smjesti u ležnice u mrijestilištu i tu dalje uzgaja do mladih glavatica.

Lovljenjem i mriještenjem glavatica bave se u našoj državi ribarska društva u Celju i Mariboru. Ova društva organiziraju lov svake godine kad glavatica dolazi da se mrijesti, što biva koncem marta, i ako im uspije, dobiju do 100.000 ikre a eventualno i više. Ta društva, a osobito ribarsko društvo u Celju kad namiri vlastitu potrebu snabdijeva i ostala naša društva ikrom što više izvažaju je i u inostranstvo.

I Z. R. D. nabavlja iz Celja već treću godinu ikru glavatice i smješta ju u ležnice na Kraljičinom Zdencu. Izvaljene mlade glavatice ne nasađujemo odmah u tekuće vode, već ih držimo u ribnjaku i odgojimo do godišnjaka, a tek tada ih, kao odrasle i sposobne da se održe, puštamo u naše rijeke.

Uzgoj mladih glavatica također je dosta težak jer se i u ribnjaku može da uzgoji do godišnjaka tek 20% od oplođene ikre.

Naše je društvo nabavilo g. 1932 samo 1000 kom. jajašca i od toga je odgojeno do godišnjaka samo 70 komada. Te su nasađene u rijeku Dobru kod Trošmarije, gdje su se održale i dobro napreduju.

Slijedeće godine 1933 nabavljeno je 2000 jajašca od kojih je uzgojeno jedva 115 kom. godišnjaka. Od tih je 65 kom. nasađeno u rijeku Rudnicu. Taj je nasad u toliko zanimiv što u toj vodi u opće nema glavatica, a voda je po svome karakteru podesna za glavaticu, koja ima tamo obilje hrane. Ovaj bi pokus trebalo, u većem broju, ponoviti kroz više godina.

Ove je godine opet nabavljeno samo 1000 kom ikre, jer je ribnjak u kojem se uzgajaju godišnjaci premalen da bi se u njemu moglo uzgojiti više godišnjaka. Kad naše društvo dobije svoje veliko ribogojilište, na čemu novi odbor radi, moći će uzgajati mnogo više mladih glavatica i njima uspješno nasađivati sve naše vode, koje su za to podesne.

Plančić.

OVOGODIŠNJI UZGOJ I NASAD PASTRVICA Z. R. D. U društvenom mrijestilištu Z. R. Društva na Kraljičinom Zdencu odgojeno je ove godine oko 60.000 kom. pastrvica, koje potječu od vlastitih rasplodnjaka. Te su pastrvice nasađene ovoga proljeća u društvene potoke i to: u Breganu 20.000 kom. u Kupčinu 20.000 kom. u Lipovačku Gradnu 10.000 kom. i u potoke na sjevernoj strani Zagrebačke Gore 10.000 komada.

Osim ovih pastrvica vlastitog uzgoja nabavilo je Z. R. D. još i 100.000 kom. ikre potočne pastrve iz dvorskog ribogojilišta u Šavniku ispod Durmitora. Ikra je stigla u aprilu ove godine i smještena u ležnice mrijestilišta na Kralj. Zdencu, kad su naše pastrvice već bile sposobne za puštanje u potoke.

Od nabavljene ikre razvilo se jedva 60.000 kom. pastrvica, jer je mnogo jajašca uginulo za vrijeme razvoja, a nešto i po putu, koji je trajao skoro tri dana. Od tih pastrvica nasađeno je 25.000 u ogulinske vode i to: 10.000 u Bistrac, 10.000 u Mrežnicu i 5.000 u Malu Dobru. Preostale pastrvice nasađene su dijelom u društvene vode oko Zagreba, a nešto je ustupljeno nekim članovima i ribarskim društvima u Loboru, Brežicama, Zagrebu itd.

Ikra od kalifornijske pastrve (Regenbogenforelle) nije ove godine nabavljena, a niti je provađan nasad društvenih voda tom vrsti pastrva.

U društvenom ribogojilištu na Kralj. Zdencu goji se nekoliko komada amerikanske (kalifornijske) pastrve, ulovljenih u potoku Medvešćaku. Ove pastrve potječu od nasada prije dvadesetak godina kad je vlasnik ribogojilišta g. Kulmer uzgajao tu vrstu, a puštao ju je i u potok Medvešćak, gdje se sve do sada održala. Taj potok utječe u gradski kanal, kroz koji ne mogu ove pastrve da otiđu u veću vodu.

Od tih rasplodnjaka izmriješteno je ove godine koncem marta oko 500 kom. jajašca, a izvalilo se oko 350 pastrvica, koje su smještene u jedan mali ribnjak da odrastu do godišnjaka. Pastrvice se hrane samo prirodnom hranom koju nađu u vodi pa će društvo za par godina imati dovoljno rasplodnjaka i od te vrsti pastrva. Plančić

DOZVOLA IZVOZA SLATKOVODNIH RAKOVA. Kraljevska banska uprava Savske banovine u Zagrebu, Poljoprivredno odjeljenje Br. 41.176 III — 6934 (11.562) 1—1. Dozvola izvoza slatkovodnih rakova. Svim Sreskim načelstvima i svim Gradskim načelstvima. U svrhu unapređenja gojidbe kao i prometa sa slatkovodnim racima (Astacus leptodactylus et fluviatilis), Kr. banska uprava Savske banovine propisuje slijedeće:

1. Dozvoljava se sa područja Savske banovine za vrijeme otvorenog lova t. j. od 1 lipnja do 30 rujna izvoz slatkovodnih rakova, kojima je duljina od oka do kraja repa najmanje 9 cm.

2. Zabranjuje se:

a) promet sa onakovim racima na području Savske banovine, kojima je duljina od oka do kraja repa manja od 9cm;

b) svaki lov i promet u opće na području Savske banovine za vrijeme lovostaje t. j. od 1 listopada pa do 31 svibnja.

Prekršitelje ove naredbe naslov će najstrože kazniti u smislu § 65 i 66 Zakona o ribarstvu u slatkim vodama, a osim toga će rake ulovljene ispod propisane mjere, zaplijeniti i u najbližu prikladnu javnu vodu ispustiti.

Ovom naredbom stavlja se van snage naredba ove Kr. banske uprave od 18 septembra 1930 broj 69.354-III i od 19 maja 1933 broj 37.326-III u onom dijelu, koji govori o zabrani izvoza slatkovodnih raka.

Zagreb, 14 juna 1934. Načelnik Poljoprivrednog odjeljenja Ing Zoričić, v. r.

Društvene vijesti Z. R. D.

NOVI ZAKUP RIBOLOVA NA SAVI. Zagrebačko ribarsko društvo zakupilo je pravo ribolova vlastelinstva Želin-Čiče na području porezne općine Mičevac. Taj zakup zaprema dio Save i rukave:Petruševac, Gnojnica, Šiberje, Prekop, Velika Kosa, Donji Prud, Jarek oko Donjeg Pruda, Srednjak i Šibje. Zakup teče od 1 jula o. g. pa članovi društva mogu već ići na ribolov na tim lijepim vodama. Čuvar je nadlovopazitelj Mirko Majurec.

Izvadak iz zapisnika sjednica upravnog odbora Z. R. D. održanih za vrijeme od 26 aprila do 7 juna 1934 g.

S j e d n i c a o d 26 a p r i l a 1934. Tajnik I. izvješćuje o tekućim poslovima od kojih su najvažniji ovi:

Da je stiglo 100.000 kom. ikre potočne pastrve nabavljene od dvorskog ribogojilišta u Šavniku ispod Durmitora i da su smještene u ležnice mrijestilišta na Kraljičinom Zdencu.

Da je nabavljeno 400 kg živih patuljastih somića za hranu pastrvama na Kraljičinom Zdencu i da su smješteni u jedan ribnjak tako da će biti hrane pastrvama za cijelu godinu.

Da su odaslane molbe Kr. banskoj upravi u Zagrebu za žandarmerijsku asistenciju da se pohvataju krivolovci na Savi, a Sisačkoj lučkoj kapetaniji da obavi registraciju čamaca na Savi kod Zagreba.

Raspravljano je pitanje članskog doprinosa za ogulinsku zajednicu i zaključeno da svaki član, koji hoće da lovi u vodama ogulinske zajednice ima uplatiti članski doprinos za ovu godinu u iznosu od Din 100.

Dadalje je zaključeno da svi članovi društva mogu loviti na Mrežnici kod Zvečaja bez ikakve naplate jer to nije pastrvska voda.

Primljeni su novi članovi: Augustinović Vilko, Bajaj Hinko, Globelnik Franjo, Hrastinski Josip, Kruljac Dragutin, Medvešćek Dragutin, Miškulin Ivan, Suran Ivan, Špoljarić Josip i Tonković Rudolf.

S j e d n i c a o d 3 m a j a 1934. Raspravljano je pitanje upisnine za nove članove i zaključeno da svaki novi član ima da uplati: 20 Din za upisninu, 10 Din za iskaznicu, 55 Din za drž. ribolovnicu i 115 Din za redovitu članarinu, ukupno 200 Din.

Nadalje je raspravljano pitanje članarine dosadašnjih izvanrednih članova, koji su plaćali 140 Din godišnje pa je zaključeno da, pošto su prihvatom novih pravila svi izvanredni članovi postali redoviti, to plaćaju i članarinu redovitih članova u iznosu od 170 Din, jer samo glavna skupština može da mijenja članarinu.

Budući da društvo nije dobilo još prošle godine odobrenu pomoć od 30.000 Din od Ministarstva poljoprivrede, to je zaključeno da se ponovno zatraži pomoć.

Tajnik II. g. Sunko referira o prijavama protiv nekojih članova, koji su lovili na pastrvskim vodama bez propisane dnevne karte. Odbor zaključuje da se kazni svakog člana, koji u roku od 3 dana ne podigne naknadno lovnu kartu kod blagajnika i to da plati: za prvi put dvostruku, a za drugi put trostruku taksu.

Tajnik I. g. Plančić izvješćuje da je polovio preostale jednogodišnje glavatice na Kralj. Zdencu, koje su gg. Filko i Juričko od savskog odbora nasadili u Savu kod Zagreba.

Primljeni su novi članovi: Bilić Josip, Harnik Oto, Lončar Vjekoslav, Mihalek Josip, ePtrušić Bogumin i Zadravec Josip.

S j e d n i c a o d 17 m a j a 1934. Odbornik g. Švehler izvješćuje da je kao tržni nadzornik zaplijenio 300 kom. rakova, koji su prodavani u Zagrebu za vrijeme lovostaje pa ih, odobrenjem tržnog nadzorništva u Zagrebu, stavlja društvu na raspolaganje za nasad društvenih voda. Odbor prima to sa zahvalom g. Švehleru i zaključuje da se raci nasade u potok Gabrnicu kod Brežica.

Raspravljano je pitanje zakupa ribolova vlastelinstva Rakitje i zaključeno da se ponudi za taj zakup 500 Din godišnje.

Pretresen je i u načelu prihvaćen nacrt naputka za čuvare ribolova, kojeg je izradio posebni odbor.

Primljeni su novi članovi: Arnholz Stjepan, Čolić Rudolf, Koički Branko, Majerić Josip, Mališ Dragutin, Michel Rikard, Petrović Slavko, Šarić Josip, Tomeš Adolf, Zlata ud. Uhrli i Vodanović Milan.

S j e d n i c a o d 24 m a j a 1934. Tajnik izvješćuje da je na poziv našega društva veslačkim klubovima u Zagrebu za saziv ankete, koja bi uredila pitanje veslanja po Savi, stigao odgovor od Hrv. veslačkog kluba i veslač. kluba Gusar, koji su se izjavili sporazumnima da se to pitanje riješi. Veslački klub Uskok još se nije odazvao našem pozivu, pa je zaključeno da ga se ponovno pozove neka se izjavi da se uzmogne što prije sazvati ta anketa.

Na ponudu ribnjačarstva Jastrebarsko, kojom nudi mlade šarančiće po 5 Din kg odbor je zaključio da se nabavi 200 kg šarančića i nasadi u savske rukave kod Zagreba.

Primljeni su novi članovi: Koprivić Ivan, Mirt Ivan, Novak Ivan i Plećuh Gustav.

S j e d n i c a o d 1 j u n a 1934. Raspravljano je pitanje zakupa ribolova na Savi kod Mićevca, Jakuševca i Ježdovca, koji će doskora doći na dražbu pa je zaključeno da se u koliko bude moguće, nastoji uzakupiti sve te vode, a proučavanje toga pitanja prepušta se savskom odboru.

Sa g. Gregorićem, zakupnikom prava ribolova na Savi od vlasnika g. Pogorelca, produžen je i na ovu godinu sporazumom po kojem naši članovi smiju loviti u vodama njegovog zakupa.

Na predlog predsjednika, g. dr. Dande zaključeno je da se uputi molba Ministarstvu saobraćaja za povlašćenu vožnju na drž. željeznicama članovima našega društva, kao što ju uživaju planinarska društva.

Nadalje je zaključeno: da se 25.000 kom pastrvica iz mrijestilišta na Kralj. Zdencu nasadi u ogulinske vode.

Da se umoli vlasnika prevoza na Savi kod Trnja da izda našim čuvarima ribolova paušalne godišnje karte da se mogu služiti prevozom.

Da svaki član društva, a ne samo čuvari, ima pravo na uhvatninu kad prijavi krivolovca nakon što je ovaj pravomoćno osuđen.

Primljeni su novi članovi: Bahmec Rudolf i Ivanković Josip.

S j e d n i c a o d 7 j u n a 1934. Tajnik I. izvješćuje da su odaslane molbe Ministarstvu saobraćaja za povlašćenu vožnju i za dozvolu izdavanja društvenih markica u korist izgradnje novog mrijestilišta. Nakon toga je zaključeno:

Da se pristupi dražbi ribolova na teritoriju općine Mićevac i ponudi 1200 din. godišnje zakupnine uz obavezu da će se loviti samo na sportski način to jest udicom i da će se nasađivati vode plemenitom ribom.

Da se na potoku Kupčini postavi za čuvara ribolova Bartaković Stjepan, budući je dosadanji čuvar Balaban napustio službu, jer je nastupio vojnu dužnost.

Da se umoli vlasnika prevoza u Goljaku da dade našim članovima popust na prevoznoj cijeni.

Da se predradnje za priređenje društvene zabave na Savi povjeri gg. Zoriću kao domaćinu, Filku kao lovniku za Savu i Sunku kao vođi ribolova.

Blagajnik II. g. Grivičić izvješćuje o stanju blagajne sa danom 2 juna 1934. Prema tome izvještaju bila je toga dana gotovina društva: U gotovom Din 12.032.90; u štedionici Din 34.472.91 — ukupno 46.505.81

Predviđeni izdaci do konca godine iznose Din 31.662.50 prema tome ostaje koncem godine predvidljivo gotovine 14.743.31 Din osim fonda za mrijestilište, koji je uložen u Gradsku štedionicu u iznosu od Din 12.994.41.

Pomoć, koju je društvo dobivalo kroz dvije godine po 25.000 dinara godišnje od Ministarstva poljoprivrede i kojim su se pokrivali svi veći izdaci društva zadnjih godina, ove godine nije društvo dobilo, pa se stoga i glavnica društvene blagajne smanjila.

Primljeni su novi članovi: Dragija Dragutin, Jagrić Stjepan, Jelinek Franjo, Sojen Dragutin i Mrkoci Franjo. Tajnik I.

ISPRAVAK! U broju 3 i 4 našeg lista na str. 6 ispušteno je slučajem da u odbor za nabavu zemljišta za mrijestilište ulazi i g. Sunko. Molimo, da se ovaj ispravak uvaži.

POZIV NA UPLATU ČLANARINE. Za ribolovnu godinu 1934/35 koja je počela 1 maja o. g., uplaćuje se članarina kao i dosada kod blagajnika g. Rudolfa Vidovića, Ilica 57. Upravni odbor pozivlje sve članove, koji dosada nisu uplatili članarinu, da to što prije učine u interesu društvenom i svom vlastitom.

PRIKUPLJANJE NOVIH ČLANOVA I PROPAGANDA ZA RIBARSKI SPORT. Na sjednici upravnog odbora od 21 juna zaključeno je, da se povede akcija za prikupljanje novih članova. Na taj način se uporedo može vršiti i propaganda za ribarski sport, jer je širenje i jačanje sporta jedna od glavnih zadaća društva. Po novim pravilima su svi članovi izjednačeni u pravima i dužnostima pa se valja nadati, da će i to pomoći uvećanju broja članova a na taj način i učvršćivanju sportske svijesti kod onih ribara, koji dosada nisu bili začlanjeni. Prema zaključku upravnog odbora pozivlju se svi članovi da među svojim prijateljima i znancima šire poznavanje ribarskog sporta, upoznavanje plemenitih društvenih ciljeva i da na taj način nastoje privući u društvo nove članove. Pristupnice se mogu dobiti kod blagajnika g. Vidovića, Ilica 57. Upisnina, članarina, ribolovnica i sve pristojbe za nove članove iznose Din 200.—.

BROŠURA »RIBA KAO ČOVJEČIJA HRANA«. Upravni odbor Z. R. D. je primio vrlo povoljnu ponudu, da preuzme u raspačavanje izvjestan broj brošura »Riba kao čovječija hrana« (napisao dr. Slavko Mužinić, referent za ribarstvo u Ministarstvu poljoprivrede). U brošuri je na vrlo razumljiv način prikazana korist, koju postiže ljudski organizam, ako se ribom što više hrani. Cijena brošuri je 2 dinara, a prema dogovoru sa Privredno-prosvjetnom bibliotekom koja je brošuru izdala, ide polovina prodajne cijene u korist Zagrebačkog ribarskog društva za »Ribarski vjesnik«. Zbog toga se pozivlju svi članovi da ovu brošuru nabave, jer će time dobiti jeftinu i zanimljivu brošuru, a ujedno pomoći i Z. R. D. kojemu su novčana sredstva sada vrlo potrebna za ostvarenje svih novih i starih zadaća, o kojima je bilo govora u uvodnom članku u broju 3 i 4 našega časopisa. Važno je, da će Z. R. D. za ostvarenje svih novih i starih zadaća, o kojima je bilo govora u uvodnom članku u broju 3 i 4 našega časopisa od svake prodane brošure dobiti 1 dinar, a pošto se brošura može raspačati u većem broju, jer je namijenjena svim krugovima građanstva i seljaštva, zavisi samo od volje članova, da li će iskoristiti ovu priliku i pribaviti društvu lijep prihod, koji može doseći i veću sumu. Brošure se mogu dobiti u trgovini g. Rudolfa Vidovića, Ilica 57 ili kod urednika našega časopisa g. Zdravka Talera, Erdedijeva ul. 1/I.

DNEVNE KARTE ZA PASTRVSKE VODE. Kako je poznato svaki član, koji ide u ribolov na koju društvenu pastrvsku vodu mora da uzme dnevnu kartu za taj dan. Ta se dnevna karta dobiva kod blagajnika društva g. Vidovića, Ilica 57.

Često se dešava da pojedini članovi love na pastrvskim vodama bez dnevne karte pa je time društvo oštećeno. Da se tome predusretne izdani su čuvarima na pastrvskim vodama blokovi da mogu i oni izdavati dnevne karte svakomu članu, kojega zateku da lovi bez dnevne karte, ali će ta karta stajati 4 Din. Od toga dobiva čuvar kao nagradu Din 2.—.

Upozoravaju se gg. članovi da su čuvari dobili izrađen naputak za vršenje svoje službe na vodi i strogi nalog da svakoga legitimiraju na vodi. Mole se gg. članovi da se tome ne protive, jer je to dužnost svakog ispravnog čuvara, a to zahtijeva i interes društva. Ako će koji član društva napadati čuvara kad ovaj vrši pristojno svoju dužnost bit će disciplinski kažnjen.

DRUŠTVENE MARKICE U KORIST IZGRADNJE MRIJESTILIŠTA. Upravni odbor Z. R. D. zatražio je dozvolu od Ministarstva saobraćaja da smije staviti u promet markice, koje će se prodavati po 1 Din, a sav utržak namijenjen je izgradnji novog društvenog mrijestilišta. Ministarstvo je već odobrilo tu molbu društva pa će se markice, koje su već izrađene staviti u promet. Dužnost je cjelokupnog članstva da tu akciju društva što izdašnije potpomogne. Markice se dobiju kod blagajnika g. Vidovića, Ilica 57.

Književni pregled.

ZANIMLJIVE NOVOSTI U RIBARSKOJ ŠTAMPI. Savez ribarskih društava za Dravsku banovinu počeo je izdavati »Ribiško-lovski vestnik«, vrlo lijepo opremljen i sa biranim sadržajem. Gosp. Petar Nešić, direktor gimnazije u Pirotu, izdao je »Uputstva za ribolov udicama i mrežama, hvatanje rakova i podizanje ribnjaka.« Gosp. Dragutin Linhard, privatni činovnik u Savskom Marofu izdao je »Ribić, priručnik za udičarski šport u našim vodama«. Gosp. Ljubomir Stefanović, trgovac u Tuzli, izdao je veliki ilustrovani katalog ribolovnog pribora, a firma »Priroda i sport« u Beogradu također je izdala veliki katalog sa predgovorom i uputom za pecanje.

Za naše prilike je ovo neobično velika aktivnost na polju ribarskog sporta pa ćemo o svim ovim izdanjima još opširnije pisati. To nam nije moguće u ovom broju zbog obilja drugog materijala.

Glavni i odgovorni urednik: Zdravko Taler, Zagreb, Erdedijeva ul. 1. — Izdavač i vlasnik: Zagrebačko ribarsko društvo (Zast. pretsjednik Dr. Edo Danda, Zagreb, Vrhovčeva 18). — Tisak Zaklade tiskare »Narodnih Novina«, Zagreb. — Za tiskaru odgovara Vladimir Kirin, Zagreb, Deželićeva ul. 2.

Sadržaj broja 5 i 6

Glavni i odgovorni urednik: Zdravko Taler, Zagreb, Erdedijeva ul. br. 1 — Izdavač i vlasnik: Zagrebačko ribarsko društvo (Zast. pretsjednik Dr. Edo Dando, Zagreb, Vrhovčeva 18) — Tisak Zaklade tiskare Narodnih Novina u Zagrebu — Za tiskaru odgovara Vladimir Kirin, Deželićeva ul. 2